

RAAF [De Vogelfabriek]

Regie: Ivar van Urk.

De broers Rico (Tygo Gernandt) en Ravian (Egbert-Jan Weeber) leven afgezonderd en in sociaal isolement op het dak van een enorme parkeergarage. De reden van hun verblijf daar blijft lang in het ongewisse. En dan, plotseling, verschijnt daar Ronja, gespeeld door Sanne Vogel, die het leven van de twee broers eens flink opschuddt. Na een moeizame kennismaking blijken de drie jonge mensen elkaar nodig te hebben. Ze hunkeren naar liefde en genegenheid. Rico en Ravian snakken naar een vrouwfiguur die hen verzorgt en hen gezelligheid brengt. Ronja daarentegen voelt zich woest aangetrokken tot het teruggetrokken bestaan van de ongewassen en stinkende broers en besluit haar veilige Vindex-leventje daarvoor in te ruilen.

Copyright Stephan van Hesteren

De voorstelling 'RAAF' (geschreven door multi-talent Sanne Vogel) is losjes gebaseerd door het lied 'Black Bird' van Nina Simone. Simone zingt daarin het volgende: "Why you wanna fly blackbird, you ain't never gonna fly." Maar vliegen doen Rico, Ravian en Ronja uiteindelijk alle drie wel. Niet letterlijk, maar wel in figuurlijke zin. Ze weten elkaar namelijk zo te raken, dat ze een innerlijke duikvlucht doormaken. Rico is verslaafd aan goedkope drugs en bikkelhard, maar na een nacht onder de sterrenhemel met Ronja te hebben doorgebracht blijkt ook hij teer en gevoelig. Ronja is op zoek naar het echte leven en echte gevoelens en maakt in die dagen op het dak meer mee dan tot dan toe in haar beschermde leven. Ravian, voelt zich van jongs af aan aangetrokken tot de raaf. Wanneer de nest jongen uitvliegen besluit hij met hen mee te gaan en stort de afgrond in.

Drie vrienden

Vogel, Weeber en Gernandt zijn goede vrienden van elkaar en dat blijkt. Hoewel ze in verschillende voorstellingen wel samen hebben gespeeld, hebben ze nog nooit met zijn drieën tegelijk op het podium gestaan. Dit was een wens en voorwaarde die aan 'RAAF' ten grondslag lag. De chemie tussen de drie is voelbaar en maakt het samenspel intens. Gernandt bekommert zich met liefde om broer Weeber, die gevangen zit in zijn eigen leefwereld. Weeber speelt een jongen die lijdt aan het syndroom van Asperger en dat doet hij bijzonder goed. Zijn wegdraaiende ogen verraden dat hij moeite heeft om intermenselijk contact te maken en zijn opsommingen van Wikipedia-achtige details over de raaf is indrukwekkend. En Vogel? Zij is weergaloos als altijd. Als Ronja prikkelt ze constant met rake opmerkingen en juiste vragen en weet hierdoor met name Rico een spiegel voor te houden. Haar mimiek en inlevingsvermogen zijn soms kinderachtig, dan weer vervreemdend, maar ze weet altijd op de lachspieren te werken. Vogel is een fenomeen.

Copyright Stephan van Hesteren

Experimentele film

'RAAF' is een mengvorm tussen theater en film, tussen ruwe montage en gestileerd spel. Wanneer is iemand normaal en wat is abnormaal gedrag? Die scheidslijn is erg wankel en bevindt zich in een grijs gebied. 'RAAF' laat zien dat wat soms abnormaal lijkt, misschien eigenlijk zo gek nog niet is. Robin Vogel verzorgt het videomateriaal en ook dat is goed. Het sleurt de kijker telkens naar een andere belevingswereld. Het is een absolute aanrader, voor zowel de theaterliefhebber als liefhebber van experimentele film!

Artikel informatie